

на градскитѣ общини; почти на всекаде войската ся отказала отъ да ся сражава противъ народътъ; началниците били принудени да излъзнатъ съ тяхъ изъ градътъ и да ги оставатъ на Марсово поле, за да ся не присъединятъ и тѣ къмъ възстаналитѣ граждани,

На 13-ий юлій, цѣлия Парижъ билъ подъ властѣта на инсургентитѣ, и за обезпечение на частната собственостъ, въ сѣщия день била организована национална гвардия, въ която освѣнъ граждани, постѣпили стотина солдати отъ французската гвардия, които рѣшително ся отдѣлили отъ началницитѣ си и ся обявили за приятели на народътъ, и за неприатели на стария порядъкъ. Зданието на националното събрание го заели избирателитѣ на третето съсловие, които още отъ началото на Май постоянно ся събирали на съвѣщания за общественитѣ работи. Тѣ смѣнили градскитѣ власти, назначени отъ кралѣтъ, и сами съставили градски съвѣтъ и комитетъ за безопасността, който още на сѣщия день захваналъ съ въоръжаванieto и организованието на националната гвардия. Между това, движението въ градътъ ся продължавало и усилвало; на 14-ий Юлій народътъ зель инвалидния домъ намърилъ въ него 20 тона и 28 хиляди пушки и като усилилъ съ това намървание въоръжението си, отишълъ на Бастилия. Тя била зета съ пристѣпъ, комендантѣтъ и офицеритѣ били избити, а солдатитѣ съ голѣмъ трудъ били избавени отъ единъ отрядъ на французската гвардия, който дѣйствувалъ наедно съ инсургентитѣ. На 15-ий кра-